

निर्वेदः

निर्हारः

निवरा

स्वितः । यथा, भागवते । १ । २ । ३३ ।
 “खनिर्मितेषु निर्विद्यो भुङ्क्ते भूतेषु तद्-
 गुणान् ॥”
 विमाहितः । ज्ञताभिहोजः । यथा, “ज्येष्ठे-
 निर्विद्ये कनीयान् निर्विद्यन् परिवेत्ता भवति ॥”
 इत्युदाहृतत्वम् ॥
 निर्वीणा, स्त्री, (निर्गतं वीणं यस्याः ।) काकली-
 ज्ञाया । इति राजनिघण्टः ॥
 निर्वीरं, त्रि, (निर्गतो वीरो यस्मात् ।) वीर-
 मूल्यम् । यथा,—
 “नाहृष्टं न च टङ्गितं न नमितं नोत्थापितं
 खानतः
 केनापीदमहो महद्दुरतो निर्वीरसुध्वी-
 तलम् ॥”
 इति महाभाष्यम् ॥
 निर्वीरा, स्त्री, (निर्गतो वीरवत् पतिः पुत्रो वा
 यस्याः ।) चवीरा । पतिपुत्रविहीना । इति
 हेमचन्द्रः । ३ । १६४ ॥
 निर्वृतिः, स्त्री, (निर् + वृ + क्तिन् ।) सुस्थितिः ।
 अस्तङ्गमनम् । सुखम् । इति मेदिनी । ते,
 १२० ॥ (यथा, देवीभागवते । १ । १६ । ३६ ।
 “जगत्स्य दशां दृष्ट्वा रात्र्यस्यस्य महात्मनः ।
 च निर्वृतिं परां प्राप्य पितुराश्रमसंस्थितः ॥”)
 मीचः । ऋह्युः । इति हेमचन्द्रः । १ । ७५ ॥
 (शान्तिः । यथा, सुश्रुते । २ । ४१ ।
 “भूतेषोवादिनेद्रैः श्रमं याति समीरवः ।
 भूयस्सुवायुजैः पित्तं क्षिप्रमाप्नोति निर्वृतिम् ॥”
 विदर्भवंशवीर्यकः पुत्रे, पुं । यथा, भागवते ।
 ६ । २४ । ३ ।
 “ऋषस्य कुन्तिः पुत्रोऽभूत् तस्मिन्तस्याप
 निर्वृतिः ॥”)
 निर्वृत्तः, त्रि, (निर् + वृत् + क्तः ।) निवृत्तः । इत्य-
 मरः । ३ । १ । १०० ॥ (यथा, रघुः । १७ । १२८ ।
 “सा तस्य कर्मेनिर्वृत्तेर्दूरं पञ्चातु ज्ञता पत्नैः ॥”)
 निर्वृत्तिः, स्त्री, (निर् + वृत् + क्तिन् ।) निव्यादः ।
 तथा च ।
 “यथा दृष्टेन दोषेण यथा चाडुविसर्पता ।
 निर्वृत्तिरामयस्यावौ संघ्राप्तिर्जातिरागतिः ॥”
 इति माधवकरः ॥
 (निर्गता दृष्टिर्यस्मादिति ।) दृष्टिरहिते, त्रि ॥
 निर्वेदः, पुं, (निर् + विद् + घञ् ।) स्वावमान-
 नम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, देवीभागवते ।
 ४ । १० । ३७ ।
 “द्वैतैर्द्वैतं ज्ञतं चोयं प्रञ्जदस्तु पराजितः ।
 निर्वेदं परमं प्राप्नो ज्ञात्वा धर्मं सनातनम् ॥”)
 स तु त्रयस्त्रिंशद्दृष्टाभिचारिभावानामादिमः ।
 शान्तरस्य स्थायिभावश्च । यथा,—
 “निर्वेदः स्थायिभावोऽस्ति शान्तोऽपि नयमो
 रवः ॥”
 इति काव्यप्रकाशः ॥
 तस्य लक्ष्यं यथा,—
 “तत्त्वज्ञानाप्रदीप्योर्निर्वेदः स्वावमाननम् ॥”

तदुदाहरणम् । यथा,—
 “ऋत्पिण्डबालुकारन्वपिधानरचनार्थना ।
 इन्द्रियावर्षेणस्योऽर्थं इन्त चूर्णीकृतो मया ॥”
 इति साहित्यदर्पणम् ॥
 परवैराग्यम् । यथा,—
 “ततः कदाचिन्निर्वेदानिराकाराश्रितेन च ।
 लोकतन्त्रं परित्यक्तं दुःखार्त्तेन भृशं मया ॥”
 इति मोक्षधर्मः ॥
 वैराग्यम् । यथा, श्रीभगवद्गीतायाम् ।
 “तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥”
 (निर्गतो वेदो यस्मादिति ।) वेदरहिते, त्रि ॥
 निर्वेशः, पुं, (निर् + विश् + भावे घञ् ।)
 भृतिः । भोगः । इत्यमरः । ३ । ३ । २१४ ॥
 “भृतिर्व्येतनं भोगः सुखं पालनमभ्यवहारो वा ॥”
 इति भरतः ॥ (यथा, भागवते । ६ । २ । ७ ।
 “अयं हि ज्ञतनिर्वेशो जन्मकोऽहंसासपि ।
 यद्वाजहार विवशो नाम खस्ययनं हरेः ॥”)
 चर्कनम् । इति मेदिनी । श्रे. २२ ॥ विवाहः ।
 निरपूर्वविश्रधातुर्विवाहार्थः । इति स्मृतिः ॥
 निर्वेष्टनं, स्त्री, (नितरां वेष्टनमत्र ।) नाङ्-
 चीरम् । इति हारावली । २१४ ॥ (निर्गतं
 वेष्टनं यस्मात् ।) वेष्टनरहिते, त्रि ॥
 निर्व्यधनं, स्त्री, (निर् + व्यध + भावे क्युट् ।)
 छिद्रम् । इत्यमरः । १ । १ । २ ॥ अष्टाभावः ।
 निश्चयेन अथनश्च ॥
 निर्व्यूढं, त्रि, (निर् + वि + वृ + क्तः ।) व्यक्तम् ।
 इति त्रिकाण्डशेषः । समाप्तम् । यथा,—
 “अवदानानु यत् कर्मे निर्व्यूढमितिशोभनम् ॥”
 इति जटाधरः ॥
 (स्थिरम् । यथा, “स्त्रीणां पतिपुत्रादिधने न
 निर्व्यूढं स्वत्वं पुंसानु तन्निर्व्यूढं अप्रतिबन्धकतया
 यथेष्टविनियोगाहृत्वात् ॥” तथा, च राज-
 तरङ्गिण्याम् । ३ । ४७२ ।
 “स एव भूयतिर्भूत्वा भुवं वर्षशतत्रयम् ।
 निम्बाज्जाघ्ननिर्व्यूढपातालेचरमासदत् ॥”)
 निर्वैर्यं, स्त्री, (निश्चयेन हरणम् । निर् + हृ +
 क्युट् ।) श्वदाहः । यथा, युक्तिस्त्वै ।
 “तस्य निर्वैरणादीनि सम्यरेतस्य भार्गव ।।
 युधिष्ठिरः कारयित्वा सुहृत्तं दुःखितोऽभवत् ॥”
 (दहनम् । यथा, भागवते । ७ । ७ । २८ ।
 “नीलनिर्वैर्यं योगः प्रवाहोपरमो धियः ॥”)
 निःशेषेण हरणश्च ॥
 निर्हारः, पुं, (निर् + हृ + घञ् ।) श्रद्धादेवत्-
 पादनम् । इति भरतः । तत्पुण्यायः । अन्धव-
 कर्षणम् २ । इत्यमरः । ३ । २ । १७ ॥ मल-
 म्बनादिवागः । यथा, आह्निकतत्त्वै ।
 “आहारनिर्हारविहारयोगाः
 सुवृत्ता धर्मेविदा तु कार्या ॥”
 दाहः । इति स्मृतिः ॥ (दाहार्थं नयनम् । इति
 खामी । यथा, भागवते । ७ । २ । १५ ।
 “एवं विजपतीनां वै परिग्रह्य त्वत् पतिम् ।
 अविच्छतीनां निर्हारमकरोऽक्तं चन्वर्षत ॥”)

यथेष्टविनियोगः । यथा,—
 “न निर्हारं स्वियः कुर्युः कुटुम्बा बहुमध्यगात् ।
 खकादपि च दृत्ताहि स्वस्य भर्तुरनाश्रया ॥”
 इति मनुः ॥
 निर्हारी, [न्] त्रि, (निःशेषेण हरति दूरं गच्छ-
 तीति । निर् + हृ + णिनि ।) दूरगाभिगन्धः ।
 इत्यमरः । १ । १ । ११ ॥ (यथा, महाभारते ।
 १२ । १८४ । २८ ।
 “इच्छानिच्छगन्धश्च मधुरः कुटुरेव च ।
 निर्हारी संहतः क्षिणोऽरुदो विषद एव वा ॥”)
 निर्हारः, पुं, (निर् + हृ + अयत्तशब्द + घञ् ।)
 ध्वनिः । इत्यमरः । १ । १ । २३ ॥ (यथा,
 रघुवंशे । १ । ४१ ।
 “श्रीश्रीवन्धादितन्वद्धिः अस्तम्भां तोरणश्रजम् ।
 सारसैः कलनिर्हारीः कचिदुत्तमिताननौ ॥”)
 निलयः, पुं, (निलीयते अस्मिन्निति । नि + ली +
 “एरच् ।” ३ । ३ । ६६ । इति अधिकरणे अच् ।)
 यद्गम् । इत्यमरः । २ । २ । ५ ॥ (यथा, रघु-
 वंशे । २ । १५ ।
 “सञ्चारपूतानि दिग्गन्तराणि
 कृत्वा दिनान्ति निलयाय गन्तुम् ॥”
 आश्रयस्थानम् । यथा, भागवते । ८ । १ । ११ ।
 “तं भूतनिलयं देवं सुपर्णसुपधावत ॥”)
 निलिम्प्यः, पुं, (निलिम्प्यतीति । नि + लिप् + “नौ
 लिम्पोर्वाचः ॥” ३ । १ । १२८ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा
 शः । सुचादित्वात्तुम् ।) देवः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 निलिम्प्यनिर्हारी, स्त्री, (निलिम्प्यानां देवानां निर्हारी
 नदी ।) गङ्गा । यथा,—
 “जटाकटाहसम्भ्रमदभ्रमनिलिम्प्यनिर्हारी ॥”
 इत्यादिरावणज्ञतशिवस्तीरम् ॥
 निलिम्प्या, स्त्री, (नि + लिप् + श् । सुचादित्वा-
 तुम् । स्त्रियां टाप् ।) स्त्रीगवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 निलिम्पिका, स्त्री, (निलिम्प्या एव । स्वार्थे कन्
 टापि अत इत्वम् ।) वीरभेयी । इति हेम-
 चन्द्रः । ४ । ३३२ ॥
 निवीर्यं, त्रि, (निःशेषेण लीनं संलभ्यम् । नि +
 ली + क्तः ।) निःशेषेण लीनम् । संलभ्यम् ।
 (यथा, भङ्गिः । २ । ५ ।
 “वनानि तोयानि च नेत्रकल्पैः
 पुष्पैः सरोजैश्च निवीर्यभङ्गैः ।
 परस्परं विस्मयवन्ति जम्बी-
 मालोक्याश्चक्रुरिवादर्शेण ॥”
 निवपनं, स्त्री, (नि + वप + भावे क्युट् ।) पित्रु-
 हेत्यकदानम् । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
 महाभारते । १३ । ६२ । २ ।
 “ऋषयो धर्मविद्यास्तु ज्ञत्वा निवपनाश्रुत ।
 तर्पणश्चाप्युज्ज्वलन्तीर्षाम्भोभिर्यतत्रताः ॥”)
 निवरा, स्त्री, (नितरां विद्यत इति । नि + वृ +
 “ग्रहृदृढनिश्चिगमश्च ॥” ३ । ३ । ५८ । इति कर्मे-
 ण्यम् । तलेटाप् ।) कुमारी । अविवाहिता ।
 इति मित्ताचरा ॥